

§ 7.

I den ene Ægtefælles Særeie kan der ikke søges Fyldestgjørelse for Gjæld, som den anden har stiftet, med mindre hin har samtykket i Gjældsstiftelsen. Ligeledes er Erstatningskrav og Bøder, som den ene Ægtefælle maatte paadrage sig, udelukkede fra Fyldestgjørelse i den anden Ægtefælles Særeie.

Tilstrækker ei den enes Særgods til Særgjældens Dækning, og maa derfor Fællesgodsjet angribes, kan den anden Ægtefælle kræve en tilsvarende Del af Fællesgodsjet lagt til sit Særgods.

For fælles Gjæld hefter Fællesieiet fortrinnsvis. Strækker dette ikke til, kan Gjælden søges fyldestgjort i Ægtefællernes Særeie med Halvdelen hos hver. Opnaas ikke Fyldestgjørelse i det ene Særeie, hefter det andet for den tilbageblevne Gjæld.

§ 8.

Opløses Ægtefællerskab ved Døden, anses begge Ægtefællers Særeie, efter Fradrag af Særgjælden, indlemmet i Fællesboet, som om fuldstændigt Formuefællesskab havde fundet Sted under Ægtefællerskabets, hvorefter Lovgivningens almindelige Regler om Arv og Dødsbofifte komme til Anvendelse, dog at det staar den Efterlevende frit for, om den begjærer det, at beholde hele sin Særformue samt Halvdelen af det beholdne Fællesieie og iøvrigt at tage Arv efter den Afdøde i Henhold til de gjældende Arveregler.

Der tilkommer Enke samme Afgang som den, Enkemand har efter den bestaaende Lovgivning, til at sidde i ustiftet Bo.

I Tilfælde af Separation eller Skilsmisse tager hver af de tidligere Ægtefæller Halvdelen af det beholdne Fællesbo foruden sit Særeie.

§ 9.

Ved Ægtepagt kan afviges fra Bestemmelserne i §§ 3, 6 og 8.

Ægtepagt kan ei anfægtes af Ægtefællernes Livsarvinger, med mindre den indeholder Bestemmelser om Arveforholdene, som krænker Livsarvingernes Ret til en Tvangslob (jfr. Forordning om Arv af 21. Mai 1845 § 23, sammenh. med § 2 i Lov af 28. December 1857 om Forandring i nævnte Forordning), idet de paagjældende Bestemmelser for saa vidt træde ud af Kraft, naar Paastand derom fremsættes fra Arvingernes Side. Derimod kunne Livsgaver mellem Ægtefæller i intet Tilfælde omstødes af Ægtefællernes eller vedkommende Givers Livsarvinger.

Al Ægtefællernes Kreditorer kan Ægtepagt og Livsgaver omstødes i Henhold til de almindelige Regler for Retshandlers Afkræftelse (jfr. Lov om Konkurs af 25. Marts 1872, Kapitel 4).

Bestemmelse, hvorved nogen af Ægtefællerne frafriver sig Ret til i Trangstilfælde at modtage passende Underhold af den anden, er ugyldig.

§ 10.

Ægtepagt oprettes skriftlig. Papiret stemples som Deklarationer, og altsaa uden Hensyn til de omhandlede Værdier. Hermed ændres Lov om Brugen af stemplet Papir af 19. Februar 1861 § 22 (jfr. § 65).

Naar Ægtepagten er langsomt og tydelig oplæst for Parterne, vedkjendes den af dem ved deres Underskrift i mindst to efter særlig Opfordring tilstedeværende Vidners Overværelse. Vidnerne paategne Ægtepagten.

Umyndig eller Mindreaarig forpligtes ved Ægtepagt, naar Børge eller Kurator har meddelt Samtykke og Underskrift, vedkjendt som ovenfor.